

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1922 kl. 4 e. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 3, i anledning av väckt motion om framställande av visst svenskt krav vid utrikespolitiska förhandlingar rörande förhållandet mellan den vita och de färgade, särskilt den gula rasen, m. m.

I en inom första kammaren väckt och till nämnda kammares första tillfälliga utskott för behandling hänvisad motion, nr 88, har herr *Lindhagen* hemställt,

Motionen.

att riksdagen ville anhålla, att regeringen måtte i de utrikespolitiska förhandlingarna göra gällande såsom ett svenskt krav:

1) att en mellanfolklig rättsordning och förekommandet av nya världskrig vila nu icke minst därpå, att den vita rasen gottgör sina oförrätter mot de färgade raserna, särskilt den gula rasen;

2) att i anslutning till ett sådant åskådningssätt den vita rasen bör i synnerhet:

a) avstå från sina obehöriga självtagna privilegier och exploateringar av andra folkslag och deras territorier;

b) erkänna de andra rasernas likaberättigande och ingå i vänliga förhandlingar därom för att söka övervinna de svårigheter, som kunna möta ur den vita arbetareklassens synpunkt med hänsyn till de skilda levnadsbehoven;

c) med medkänsla söka förstå de färgade rasernas, särskilt den gula rasens, svårigheter på grund av stor trångboddhet mångenstädes samt tillerkänna dessa raser de möjligheter till nya bosättningar, som tillkomma dem med lika rätt som den vita rasen; (därvid bör även

överläggning eventuellt förekomma rörande befolkningsökningens problem och jordens möjligheter att rymma en växande befolkning);

d) erkänna med tacksamhet, att västern särskilt nu har mycket att inhämta från österns gamla själsliga kultur, samt att problemet för en lycklig samverkan också kan formuleras så, att det gäller en samman-smältning mellan österns djupare anda och västerns mäktigare materia.

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Utskottet instämmer i den av motionären uttalade uppfattningen, att förhållandet i av motionären angivna hänseenden mellan den vita rasen och övriga raser utgör en fråga, som är förtjänt av den största uppmärksamhet och vars ordnande i enlighet med humanitetens och rättens krav är för hela mänskligheten av yttersta vikt. Utskottet anser emellertid, att det ej kan vara lämpligt, att riksdagen, på sätt motionären föreslår, gör framställning till regeringen om en diplomatisk aktion i frågan. Det måste befaras, att en sådan åtgärd från vårt land, som ej har några egna direkta intressen uti förevarande hänseende, icke skulle medföra åsyftat resultat utan snarare uppfattas såsom en ovälkommen och opåkallad inblandning i de länders förhållanden, för vilka rasfrågan utgör ett lika ömtåligt som aktuellt problem. I varje fall lär endast regeringen vara i stånd att bedöma, om och när en insats från svensk sida kan hava utsikt att främja de syften motionären avser.

Utskottet hemställer alltså,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 februari 1922.

På utskottets vägnar:

TH. BORELL.

Närvarande: se utskottets utlåtande nr 7.